



Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quòd fides de remissione peccatorum tunc vera est, quando habet
adiunctam poenitentiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

rum sigillum remissionis, baptismus est, in quo p*ropter te* cum tecum fecit Deus, ut quoties ab illo petieris misericordiam, quod tibi illam propter Christum vult exhiberi, non semel aut bis, sed septuages septies, Mat. 28 & tu homo iterum pactus es cum Deo, quod velis esse subiectus illi, & renunciare diabolo, vivere & seruare illius praecepta, & non sathanae: id est dicit Apostolus Rom. 6. Quotquot baptizati estis, Christum induistis: illi professionem fecistis, ecce alterum sigillum habes, scilicet baptismum, quod testificat, quod Deus tibi velit esse misericors propter Christum. At inquis: Ego pactum meum non seruavi, ergo nec Deus suum pactum & promissum seruabit. Respondetur, Non est Deus sicut homo: scriptura statut, quod verax est in eternum. Rom. 3. Ioan. 3. quod impossibile est Deum posse mentiri, Hebr. 6. Ideo Deus non mutatur, sed semper manet verax sibi constat. Quare usq*ue* ad diem mortis tuae harpatum ex parte Dei, & si tu cecidisti, attamen, Deus eius promissio atque baptismus adhuc stat: modò solùm redreas per poenitentiam, reconciliare Deum & confirmabitur pristinum & primum pactum baptismi: redi ad fœdus, ad pactum, & consequeris certam remissionem. Baptismus ergo signum est, quod certa sit remissio peccatorum.

3. Tertiò, hoc quoque cum magna diligentia nonnunquam est quod Christus semper neget p*re*nitentium remissionem, Luc. ultim. Marc. 1. ubi vult quod fiducia remissionis nulla est, ubi non quoq*ue* est p*re*nitentia, cessatio a peccatis, & bona vita conuersatio. Non omnis qui dicit, Domine Domine, intrabit in regnum cœlorum, Matt. 7. Quare carnales illi qui sine p*re*nitentia & cessatione a vitijs, iactant fidem remissionis peccatorum: illi errant, & non consequuntur eam: at etiam illi qui putant consequi remissionem propter suam dignitatem, merita & iustitiam, & non

propter

G.

LIB. II. CAP. XXXV. 357
propter Christum, errat similiter: media ergo via te-
nenda est, quod fides quae habet secum poenitentiam,
illa accipit remissionem peccatorum. Quae remissio
quia creditur & certa est propter Christum, ideo ne-
mo debet desperare in peccatis, sed credere remissio-
rem peccatorum.

CREDO HUIUS CARNIS
resurrectionem.

CAPVT XXXV.

ARGUMENTA.

1. Unde vera fides resurrectionis nostræ acqui-
ritur.
2. Quomodo fiet resurrectio mortuorum.
3. Quomodo corpora beatorum decorabuntur
quatuor donis eternæ glorie.

Ides resurrectionis non à ratione aut
lumine naturæ nostræ vel libris philo-
sophorum & Poëtarū petenda & querē
da est, sed à verbo & potentia Dei: ver-
bū enim Dei vtrunq; prædicat. Primiū,
quod sit omnipotens Deus Ex. 15. Omnipotens, no-
men eius. Luc. 1. Apud Deū non est impossibile ullum
verbū. Si enim Deus sua omnipotentia potuit de ni-
hilo creare omnia, & hominē formauit de limo ter-
re, & inspirauit in illum vitam, Gene. 2. ergo eadem
omnipotentia poterit & corpora ac cineres mortuo-
rum restituere ad vitam & resuscitare: & deinde
quod Deus hoc velit facere, nemp̄ resuscitare nos &
corpora nostra, vbiq; testatur scriptura, Ezech. 37. Ec-
ce ego aperiam sepulchra vestra, & educam vos de se-
pulchris vestris, id est, euocabo: & Daniel. 12. Multi
qui in pulueribus terre quiescunt & dormiunt, ex-

Z 3 cito-